

(דף עג ע"א) דיליה, דא ו' דסתים להיכלא ובה אתעביד ס סתימא, איהי ס רבנא מלסרבה המשרה (ישעיה טו), והאי נקודה עלה אתמר (איוב כח כא) ונעלמה מעיני כל חי ומעורף השמים נסתרה, והאי נקודה מסטרא דימינא אתקריאת אהבה, ומסטרא דשמאלא אתקריאת יראה, ומסטרא דעמודא דאמצעייתא אתקריאת תורה, ואיהי מצוה, דעמודא דאמצעייתא פליל תרוייהו, בגין דאיהו ו' פליל י"ה דאינון לימינא ושמאלא, ואיהו ו' באמצעייתא פליל תרוייהו, ושכינתא תתאה מצוה פלילא מארבע אתוון, איהי אתקריאת י' מסטרא דחכמה, ה' מסטרא דאימא עלאה, ואתקריאת תורה מסטרא דעמודא דאמצעייתא, הדא הוא דכתיב (משלי ח כב) יהו"ה קנני ראשית הרבו, הרפו דרך ו', קנני דאיהו קן דילה, ובגין דאיהי כלילא מבדהו ארבע אתקריאת מצוה, מ"ץ באותיות א"ת ב"ש איהו י"ה, י"ם ה"ץ, ובה פלילין פקודין דעשה ולא תעשה, פקודין דלא תעשה מסטרא דדין דאיהו אלהי"ם דתמן י"ה, ועלה אתמר (שמות ג טו) זה נשמי"י והא אוקמוהו, פקודין דעשה מסטרא דימינא דאיהו רחמי דכלילין באברהם, ועליהו אתמר (חבקוק ג ב) פרוגז רחם תזכור.

קם סבא חד מבתר טולא (פולא), ואמר רבי רבי בוצינא קדישא, קום אדליק שרגא דאיהי מצוה, שכינתא קדישא, דעלה אתמר (ויקרא ו ט) אנש תמיד תוקד על המזבח לא תכבה, ועלה אתמר (שמות כז כ) להעלת נר תמיד, נר יהו"ה אתקריאת ודאי, אור דנהיר ביה נשמת אדם, קום אדליק בה.

קם רבי שמעון על רגלוי ויתיב רגעא חדא ואמר, רבון עלמין דאנת איהו מארי מלכין וגלי רזין, יהא רעוא דילך לסדרא מלין בפומאי, לקיימא בי האי קרא (שם ד יב) ואנכי אהיה עם פיה, דלא אעול בכסופא קדמך, פתח ואמר.

תקונא תלתין

בראשית מאן ראשית דא חכמה, דא נקודה דלגאו, דאתמר בה (תהלים מה יד) פל כבודך בת מלך פנימה, ודא יראה דאיהי פקודא קדמאה, ועלה אתמר (משלי ז ט) יראת יהו"ה ראשית דעת, ואיהי רמינא במלת בראשית, ואית יראה רעה רצועה לאלקאה לחיבבא, והאי נקודה איהי אות שבת ויומין טבין ואות דתפלין ואות דברית מילה, החיא רצועה איהי יראה רעה איהי ערלה, ופאה איהו מאן דאעבר לה מגיה, דלית לה רשו לרצועה לאלקאה ליה, והאי נקודה עלה אתמר (שמת לא יד) מחלליה מות יומת, מאי מחלליה אלא מאן דאעיל רשו נוכראה בחלל דילה דאיהי רשות התייה, דעלה אתמר (במדבר יט כ) ונכרתה הנפש החיא מתוך הקהל כי את מקדש יהו"ה טמא.

וכלא אתרמיז בהאי תיבה ירא"ה ברי"ת שפ"ת, פגוונא דא ירא"ת בראשי"ת, ברי"ת בראשי"ת, שפ"ת בראשי"ת, והאי נקודה איהי ראשית, יהו"ה קנני ראשית הרפו (משלי א כב), פגוונא דא בראשית, פלא איהי נקודה חדא, איהי ראשית, ואיהי אות ברית, ואיהי אות שבת, ואיהי יראת יהו"ה.

כהוראת מו"ר שר בית הזוהר המקובל האלוכי
ר' בנימו שמואלי שליט"א

מאן חלל דילה ב, ו' איהו בעלה, ביה איהי נטירא וסתימא בגלותא, הדא הוא דכתיב (יחזקאל מז א) יהיה סגור ששת ימי המעשה, בגוונא דא ס סתימא, והא אתמר, ונקודה איהי שביעאה תגא על רישיה, תגא דספר תורה, עטרה על ברית, ז' דאיהי יום שביעי יום השבת, שביעי ודאי, ועליה אתמר וביום השבת יפתח, אבל ביומין דחול גן נעול אחותי כלח (שיר ד יב). (דף עג ע"ב) אתקריאת סתימא באות ו'.

והאי ערלה ופריעה אינון פמוץ ותבן דחטה, ביומין דחול אתקריאת ה"א, דאיהו הב"ל לה"ב המזבח, לאדלקא מוץ ותבן, ואשתארת איהי סלת נקיה, אבל ביומין דשבת ויומין טבין אתקריאת י' עטרה על פלא, וביתא, (נ"א וכסא) דילה, ל"ב אלהי"ם דעובדא דפראשית, ואיהי ב' כליא מעשר אמרן בכל סטרא, האי י' אתקריאת יראה, בין בשבת בין בבית מילה בין בדינא והכי בכל פקודא.

אלהי"ם דא נתיב קדמאה, עליה אתמר (איוב כח ז) נתיב לא ידעו עיט ולא שזפתו עין איה, מאי עין איה, אלא מאינון מלאכין דאמרין איה מקום כבודו להעריצו, פד איהי בהאי נתיב לית לון ידיעה בה, דאיהי סתירא מחיון דמרפבתא.

והארץ היתה תהו ובהו (בראשית א ב), מאי והארץ היתה תהו ובהו, אלא מאן דאפיק מרשות הדיחיד לרשות הרבים גרים לשכינתא, למיהוי תהו ובהו חשך ותהום, דאתלבשת באינון קליפין, דאינון ארבע גליות, ולא עוד אלא דגרים לה למיהוי יבשה תהו, דאסתלקת נקודה מחלל דילה דאיהי ב', ואשתארת יבישה.

נתיב תנינא, ורוח אלהי"ם מרחפת על פני המים (שם), מאי ורוח, אלא בודאי בזמנא דשכינתא נחתת בגלותא, האי רוח נשיב על אינון דמתעסקי באורייתא, בגין שכינתא דאשתפחת ביניהו, והאי רוח אתעביד קלא, ויימא הכי אינון דמיכין דשינתא בחוריהו, סתימין עיינין אטימין דלבא, קומו ואתערו לגפי שכינתא, דאית לכון לבא פלא סכלתנו למנדע בה, ואיהו ביניכו.

ורזא דמלה קול אומר קרא (ישעיה מ ו), בגון קרא נא ה"ש עונה ואל מי מקדושים תפנה (איוב ח א), והיא אמרת מה אקרא, פל הבשר חציר, פלא אינון כבעירן דאכלין חציר, וכל חסדו כציץ השדה (שם), פל חסד דעבדין לגרמיהו עבדין, ואפילו פל אינון דמשתדלין באורייתא, פל חסד דעבדין לגרמיהו עבדין, ביהווא זמנא ויזפור כי בשר המה רוח הולך ולא ישוב (תהלים עח לט) לעלמא, ודא איהו רוחא דמשיח, וי לון מאן דגרמין דיזיל ליה מן עלמא ולא יתוב לעלמא, דאלין אינון דעבדין לאורייתא יבשה, ולא בעאן לאשתדלא בחכמה דקבלה, דגרמין דאסתלק נביעו דחכמה דאיהי י' מינה, ואשתארת ב' יבישה, וי לון דגרמין עניותא וחרבא ובינה והרג ואבדן בעלמא, והאי רוח דאסתלק איהו רוח דמשיח כמה דאתמר, ואיהו רוח הקדש, ואיהו רוח חכמה ובינה רוח עצה ונבונה רוח דעת ויראת יהו"ה (ישעיה יא ב).

פְּקוּדָא תְּנִינָא וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי אֹר וַיְהִי אֹר (בראשית א ג), וְדָא אַהֲבָה דְּאִיהוּ אַהֲבַת חֶסֶד,
הָדָא הוּא דְּכְתִיב (ירמיה לא ב) וְאַהֲבַת עוֹלָם אַהֲבַתִּיךָ עַל פְּנֵי מִשְׁכַּתִּיךָ חֶסֶד, וְעַלֵּה אֶתְמַר (שיר ב ז)
אִם תְּעִירוּ וְאִם תְּעוֹרְרוּ אֶת הָאַהֲבָה עַד שְׁתַּחֲפִּיז, יִרְאֶה אֶתְקַרִּיאַת מִסְטָרָא דְּשִׁמְאֵלָא, וְאַהֲבָה
אֶתְקַרִּיאַת מִסְטָרָא דִּימִינָא.

אֵית יִרְאָה וְאֵית יִרְאָה, אֵית אַהֲבָה וְאֵית אַהֲבָה, יִרְאָה דְּדַחֵיל פֶּר נֶשׁ לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא פְּגִין
דְּלֹא נְחִית מִנְכְּסוּי, אוּ פְּגִין דְּלֹא יְמוּתוֹן פְּנּוּי בְּחִיּוּי, אֲשַׁתַּבַּח דְּאִם הָוָה נְחִית מִנְכְּסוּי אוּ אִם
יְמוּתוֹן פְּנּוּי בְּחִיּוּי דְּלֹא הָוָה דְּחֵיל לִיה, וּבְגִין דָּא הָוָה רַחִים לִיה, הָאִי יִרְאָה וְאַהֲבָה לָא שְׂוִי
לְיִרְאָת יְהו"ה וְלְאַהֲבָה דִּלְיָה לְעַקְרָא, אֲבָל רַחִימוּ וְדַחֵילוּ עֵיקְרָא דִּלְיָה בֵּין טַב וּבֵין פִּישׁ, וּבְגִין
דָּא אֶתְקַרִּיאַת הָאִי יִרְאָה וְאַהֲבָה עַל מְנַת לְקַבֵּל פְּרָם.

וּבְגִין דָּא אָמַר קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא (שם), הַשְּׁבַעְתִּי אֶתְכֶם בְּנוֹת יְרוּשָׁלַם בְּעַבְאוּ"ת אוּ בְּאֵילוֹת
הַשָּׂדֶה, אִם תְּעִירוּ וְאִם תְּעוֹרְרוּ אֶת הָאַהֲבָה עַד שְׁתַּחֲפִּיז, דְּאִיהוּ רַחִימוּ (נ"א דְּאִיהוּ רַחֲמִי) בְּלֹא פְּרָם,
(עַד דְּאִיהוּ יַחֲפִיז), וְלֹא עַל מְנַת לְקַבֵּל פְּרָם, דִּירְאָה וְאַהֲבָה עַל מְנַת לְקַבֵּל פְּרָם